

Một thám cón rót tháng tóm đá dành cho mót Nú SQ/CSQG sau ngày Cóng Sún chiúm Mión Nam.

THIÊN ĐÀI NG ĐÀI Cửu Thiúu Ủy CSQG/VNCH LÊ THỊ XUÂN

Logo Lúc Láng CSQG/VNCH

Các Nú SQ/CSQG/VNCH

Máu Trung Tá CSQG Nguyễn Văn Long tô thám quê háng và Cón Sú
Tôi hón hónh đóc đóng trong Lúc Láng CSQG/VNCH

*

Tói ngày 28.6.1975 tôi bó di chuyín cùng chung vói chóng tó Trung Hóc Nguyễn Bá Tòng tói Sài Gòn dón Trói Suúi máu đóc khoíng 1 tuún lói bó chuyín dón trói Thành Ông Năm, Hóc Món do đoàn 500 cóng sún quún lóy. Trói chia làm hai khu: Nú Súi Quan (SQ) Quân đói, và Nú SQ/ CSQG. Chúng tôi bó chia thành tóng B và phúi chen lón lón nhau trong mót diún tóch chó đó đó núm nghiêng . Lúc núy tôi mang thai cháu đóu lòng gón 7 tháng. Đây là thói gian thai nhi phát triún, nún thai phú cón đóc nghĩ ngúi, thoúi mói, tránh bó nhúng áp lóc và thai phú cón phúi đóc thóc phúm dinh duúng vóa tinh khiút vóa đóy đó. Nhúng vói tôi thì hoàn toàn trái

ngày c. Ngoài môi trường sống quá thiêng vui sinh, lối phái i nghe hồn cắp, thò o luồn. đón tết. Thôi chắt mót mỗi, tâm trí lúc nào cũng lo sốt cho bốn thân, cho gia đình, và cho chúng. Thai nhi càng lúc càng phát triển nên tôi thèm ăn lợm, nhung bụng thì lúc nào cũng đói, dinh dưỡng chúng có, áp lực càng lúc càng nặng và rủi hai chân tôi bỗn qay, chấn kín bỗn ra máu, không đủ c chấn a trù hoắc thuộc men. Tôi đau i sặc! Trận tình trung sống sốc khẽ tột i và mang sống cõi a tôi bỗn đe dọa, ngày 12.8.75 Cộng sản (CS) thả tôi về vì lý do :"tóm hoãn quan huân vì sập đòn"(nguyên văn).

Về đón nhà thì ba mươi và các em nhóc cõi a tôi đã bỗn lùa ra khỏi Sài Gòn theo chung trình gõi là hối hảng lợp nghỉp tết Sa-Đéc. Sốc khẽ quá yếu, không đi đón cõi a tôi dành cho i căn nhà cũ (bỗn y giờ thì gia đình thím tôi đang). Đón đón tháng 9.75 đau chuyễn bỗn, tôi đón bỗn sanh viễn Tứ Dũ. Sau khi sinh cháu bé, tôi mệt lợm, nhung gõng gõng xem mệt cháu, biết cháu là gái, thay khuôn mặt con hao hao gióng bố, lòng mình dâng nỗi nhớ chúng và dào dĩa thèm con, tôi ôm con vào lòng và ngọt đi vì bỗn băng huyết. Tĩnh đì y tôi trù vui tâm trung cõi, May mắn cho tôi là CS chua klop đón gõi i cõi a chúng vào nên nhân viên và bác sĩ vẫn còn tóm lòng nhân ái và phong cách Miền Nam và nhó đó tôi thoát khỏi luồn hái tết. Vì lý lịch, nên tôi bị tống ra khỏi bốn viễn sau 4 ngày mươi đón tôi còn yếu và cháu bé gầy guộc chỉ đòn c 2kg. Tôi lối phái i bé cháu tìm đòn vui Sa-Đéc.

Khi chiếc tàu đò đón trung cõi a nhà, lòng tôi càng thêm nỗi . Đây là khu hoang đõa, xa xia là khu oanh kích tết do và không có dân cư, vì thế vùng này có rất nhiều hòn bom. Thay gia đình lam lũ, tôi vô cùng xót sa, vì vậy tôi ráng sống phục giúp gia đình và tôi i thêm lòn nỗi a ngã qay. Đúng vào thời gian này, khi cháu đòn hòn mệt tháng thì mươi con tôi bỗn bỗn trù i giam.

Sáng hôm đó, đang cho con bú, tôi nghe tiếng ghe máy và tiếng ngõi, rủi tiếng chân đòn đòn nhóy lên bỗn. chay phía nhà tôi. Sống trong vùng cõng sốn kiêm soát tâm trung tôi luôn luôn hòn hõp lo sốt. Đang còn hoang mang thì tôi đã thấy hòn bao quanh nhà tôi, nhung mũi súng chĩa thẳng vào mươi con tôi. Tôi nghe đòn lên nòng và tiếng ra lòn nh cõi tên chay:

- Các đòn chí vào vui trí sốn sàng tác chi.

Sau đó tiếng quát ra lòn nh:

- Chó Lê Thao Xuân, tuyệt đòn i tuân theo mìn hòn nh, không đòn c chay đòn i, chay hành lòn nh quan chó, thì sốt đòn c cách mìn khoan hòn !

Tiếp theo là hai tên có võ trang tiễn sát vào gióng mìn con tôi. Tôi biết là tôi đã bỗn bỗn t. Tôi không sốt, nhung tôi thay con quá, phón không muộn phái i xa con, phón sốt con phái i chay cõi nh lao tù. Tôi thay sốt lóng túng vì cõi nhà tôi đang làm ngoài ruộng. Tôi ngó ý chay ngõi i nhà tôi vui.. Nhung chúng nhát đòn không cho. Bỗn thúc hòn quá cõi p bách; tôi chay viết vui là đã bỗn bỗn i cho gia đình biết, rủi gom nhanh ít tõ lót, ít quen áo, vứt đòn cho hai mìn con và theo chúng xuồng xuồng máy giay hai hàng súng "dàn chào bỗn vui" cõi a chúng. Sau nỗi y tôi biết tên hung tòn chay huy cuốc vây bỗn hai mìn con tôi tên là Hiiu. Tôi đã có lòn gõp hòn tõi sài gòn trong nhà ngõi i cùng quê vui mìn tôi. Ngõi i nỗi y là SQ Quân Lực VNCH che chay cho hòn trung quân đòn ch, lúc đó y hòn làm phái thay hòn. Trận ngày tôi đòn nh cõi tõi Mùi thì hòn là Phó chay tõi ch Nông nghiệp huyễn Thành Hòn, tõi nh Đòn tháp và dĩ nhiên là rủt hòn hách, ngang tàng và giàu có.

Bốn chúng chó hai mìn con tôi vui trù i giam Đám Lát thuộc huyễn Lõp Vò, Tỉnh Đòn Tháp. Trù i giam nỗi m trên gò đòn t, chung quanh có nhieu hàng rào giây kẽm gai bao bọc, chúng cõi n thòn gài mìn và chay t nõi đòn phòng sốt trù i cõi a tù. Trù i nỗi y giam đòn thay thành phón tõi SQ chay đòn cõi, tôn giáo, đòn phái chính trù ... đòn thay phón m. Vì có con nhó nên chúng cho mìn con tôi i riêng mìn t góc xó nhà bõp. vách nhà làm bõng đòn tinh tròn vui trù u, nên hôi hám và nhieu bõi đòn; gió mang theo hòn nóng làm rát da. Tôi mìn n nhà bõp hai tõm bao bỗn gõo làm chay u và mìn

đỗp cho con, còn mình thì nở mỉm hồn trên đít. Mỗi buổi chiều mỉ con tôi đưa c nở quen giáo dỗn xuống mốt cái đĩa nhô đố tóm giật. Vì cái đĩa nhô nở y khi nuóc triều cõi ng mỉ có chút ít nuóc tõ sông cái tràn vào, do vậy mà nhông chốt đố bõn không klop thoát ra, vì thõ nuóc có màu đen cõa đõ, màu vàng cõa phèn; mùi hôi thi i luôn luôn phõn phõt, đó cũng là mõn mõng bõnh hoõn.

Thõc ăn không đố nuôi cõi thõ thì làm sao có sõa đố nuôi con! Vì thõ, các bõn tù đỗng ý cho tôi mõi ngày đưa c lõng chén nuóc cõm có lõn dăm hõt gõo đang sõi đố phõ cùng või giòng sõa hiõm hoi nuôi con. Phõi sõng trong hoàn cõnh tù dày dõi chõ đõ cõng sõn mõi hiõu thõ nào là đói, mõi hiõu giá trõ miõng ăn và mõi hiõu đó là sõ hy sinh, là tõm lòng nhân ái mà Xã hội Quốc Gia đã giáo dõc cho hõ. Tôi biõt tõn các bõn tù, cõn đói không lúc ngõng dày vò, trí óc chõ cõc mõi đõn chõ yõn ăn, nhõ mõi đõõc mõt chén cõm lõng, thõ đõõng, hõt muõi, giõt mõ. Ôi miõng ăn sao “või đõi” đõn thõ!

Ngoài cái đói triõn miên hành hõ, tôi lõi phõi đõi phó või muõi. Khi bóng đèn tràn tõi cũng là lúc tõng đàm muõi xuõt hiõn. Chiõc mùng cõi lúc mang theo, bây giõi cũng rách mõc nhõ sõ phõn làm ngõõi trong xã hõi “thiên đõõng”cõng sõn.

Tôi ngõm ngùi thõõng con, tôi lo cho sõ an nguy cõa chõng, tôi lo cuõc sõng lao đao võt võ cõa gia đình, thõy nhõ ba mõ và các em thõ dõi cõa tôi, tôi tõi nghiõp cho bà mõ chõng hiõn lành và nõi bõt hõnh triõn miên đè lên sõ phõn bà. Dõõng nhõ giõt lõ lúc nào cũng lõng lõng trong khõe mõt, thõ nhõng miõng tôi thì lúc nào cũng phõi nói nhõng đõu trái ngõõc. Tôi cõm thõy danh dõ xúc phõm.

Do thiõu thõn võt chõt, tinh thõn hoang mang lo sõ cho tõõng lai mõ mõt tõi tăm, và thõõng nhõ ngõõi thân – tôi mõi mòn và dõn dõn kiõt sõc, con tôi thì cõm cõi, yõu õm và nhõng bõnh do thiõu dinh dõõng, do mõi trõõng dõ bõn cùng mõt lúc “hiõp đõng” tõn công trên cõi thõ èo uõt cõa tôi và cõa cháu. Lúc nõy thì con tôi tóc bõt dính và lõy lõa mõu máu vì bõ sài lõ, toàn thân cháu nõi lõn nhõng mõn nhõt nhõ li ti nhõ muõi đõt, móng tay nhõ bõ long và sõt rõt ra. Tôi lo quá, có lõn tôi đành gõt nõõc mõt chõu nhõc, hõ minh xin thuõc cho cháu; nhõng bõn ngõõi lòng thú lõy dõng dõng, lõnh lùng và dõõng nhõ trong ánh mõt chúng có đôi chút hõ hê cõa lòng thù hõn. Ôi đõng bào tôi đõy, ôi phõm cách và lòng khoan hõng “cách mõng!”. Sõ tàn nhõn kinh khõip lõy cõa giõng “ngõõi” cõng sõn làm ý chí tôi bõng dõng phát triõn mõnh lõi t. Tôi hõi hõn võ sõ cõu cõu lõy và tõ nhõ lòng sõ khõng bao giõ cõu xin chúng, tôi dõu nõi uõt hõn, khõng đõ lõ niõm đau. Dù chõa biõt phõi làm gì, nhõng tôi thõy tinh thõn cõa lý sinh tõn và lòng tõ trõng trong tôi võng vàng lõm!

Sõp đõn ngày 2 tháng 9, ngày “quõc khánh” cõa chúng, mõt phái đoàn không biõt tõi đâu và cõp nào đõn thanh tra. Mõt ngõõi trong bõn hõ thoáng dõng lõi trõõc mõi con tôi, chúng phõi bõt mũi vì mùi hôi tõ chúng tôi. Có lõ nhõ thõ mà hôm sau, ngày 30.8.76 mõi con tôi đõõc chúng thõra võ või ba năm quõn chõ.

Võ đõn nhõ, toàn cõi gia đình tôi sõng héo hõc, cùng cõc võt võ, thiõu thõn, tôi đã hiõu tõi sao gõn năm qua tôi không có thõ tõ tin tõc gia đình và tôi lõi khõc, lòng tõ trõng thúc đõy tôi lao hõt sõc mình cho gia đình, cho đõa con muõn ngàn yêu dõu. Cõu em trai kõi tôi, có gia đình, cõn lõi Sài gõn cho tôi hay rõng ngõõi mõi chõng hiõn lành cõa tôi đã chõt! Tôi thõõng và mõng cho bà đã thoát đõõc cái thiên đõõng man rõ cõa lõi “võn ngõõi cõng sõn”Tôi nguyõn cõu cho bà sõm đõõc võ cõi Phõt nhõ lòng bà hõng mong lõc. Tôi xót sa cho chõng và mõi chõng trong cuõc chia tay vĩn viõn khõng đõõc gõp nhau, khõng đõõc có mõnh khõn trõng ghi nhõ công lõn cõa mõi hiõn, khõng đõõc cõm tay đõa con trai út mà bà nuõi nhõu kõi võng. Bõng dõng tôi thõ dài ngao ngán cho kõp nhân sinh trong chõ đõ cõng sõn.

Gõn sáu năm sau kõi tõi đõõc thõ ra lõn thõ hai thì chõng tôi mõi đõõc thõ võ. Giây phút

đầu tiên gập lõi nhau, tôi quá đói bặt ngay và cũng quá xúc động. Toàn thân tôi điêng lóng. Tôi không nhúc nhích, cùi đòn gì đòn cùi, nhung giờ tõi cùi trào ra, lăn dài xuồng đôi gò má thanh xuân nhung đã sầm tàn phai vì thời ng thiết đau buông, thênh ng nhung.

Nhin cùi nh nhà sa sút nghèo khứ và cũng vì có lõi quá cùi cùi tôi có ý đónh cùng vui chung con quyên sinh, nên ngay hôm sau ngày sum vầy chung tôi bặt tay ngay vào cuộc sinh tồn. Dù cùi ng quyến đùa phuông ngắn cùi, luôn tìm cách tõi o bặt an, gây phiền nhiễu, khó khăn, anh vùn quyết chí phòn đùu tõi làm thuê, vác mõi n, bán dõi o... gia đình tôi lõi n hứ i bùi cùi dòn ra cùi nh bùi hàn. Nhưng tai hứa lõi ập đùn! Bùi lao nhứ c, thiều u thê n và di hứ i trong lao tù, chung tôi ngã bùi nh nõng. Bác sĩ cho biết mõt lá phổi i anh bùi khô nõi c, màng phổi i bùi dày dính nén kéo và làm trái tim bùi lõi ch và thòng xuồng, có dùu hiu bùi sõi n thê n, xõi gan. Bao nhiêu tiề n bùi c do công lao và tiề n tõi n dành dõi m đùi c dành phổi i bùi hứ t ra đùi giành mõng sõi n cùi a anh. Khi đòn bùi c cuùi cùng ra đi thì may thay, tôi gập đuôi c ngõi i chùi cùi a chung tôi, hai chùi em thết lõi tõi thê i anh chùi a chào đùi. Nhứ chùi, chúng tôi thoát nõn. Cũng kùi tõi đó, đùi sõng tinh thê n và vùi t chùt cùi a chúng tôi đùi c an i, khuyõn khích và nâng đùi. Chùi trù thành ngõi i mõi thùi hai cùi a chung tôi,

Bây giờ nhứ lõi và kinh rõn chuôi ngày sõng dùi i ách bùi n tàn khứ c nghiết cùi ng sõi n, lòng bùi ngùi thênh ngõi m cho nhung ngõi i còn trong nanh vuốt man rõi cùi ng sõi n. Xin thành kính nghiêng mình trùi c nhung bùi c anh hùng đã ngã xuồng vì muõn cùi u nõi bùt hùnh cùi a quê huõng, xin đùi c khóc nhung giòng lõi cho nhung oan khuêt tõi tình cùi a đùi ng bào tôi bùi bàn tay máu cùi a cùi ng sõi n áp bùi c khung chùi.

Xin cúi đùu tõi ng niõm hùng triều chiên sĩ Quoc Gia, con yêu cùi a Tù Quoc Viết Nam đã không tiề c máu xõi ng vì sõi an toàn và phát triều n cho quê hùng. Xin tõi ng niõm 58 ngàn con yêu cùi a Hiệp Chùng Quoc Gia kùi vĩnh viõn nõm xuõng trong cuộc chiên đùu cho công lý và tõi do trên quê huõng tôi.

Xin cảm i n lòng hào hùp cùi a nhân dân và chính phò Hoa kùi đã cùi u vùi t và đùi a chúng tõi nõi i tõi tăm bi thăm, nõi tõi ng cuùi i cùng cùi a đùi a ngõi c trùn gian đùi n vùng đùi hùa, nõi tuyết đùi i tôn trùng nhân phò m con ngõi i.

Xin cảm i n nhung ân nhân, vì tình nhân ái, vì nghĩa Đùng Bào mà điêng hình là bà Khúc Minh Thị và hùi Gia Đình Cùu Tù nhân Chính Trù đã không bùi rõi chúng tôi, đã không quõn ngõi i gian khó tõi n kém cùi tiẽn cùi a lõi n thê i gian và sõi c lõi, đã ra sõi c đánh đùng cho Thù giõi i và nhứt là Hoa kùi biết nõi i thêng hùn ngút ngàn mà cùi ng sõi n trù thù bùi ng cách làm khô máu lên cuộc đùi nhung chiên sĩ Quoc Gia tõi ng mõt thùi dũng lõi c, nay đành thúc thùi.

Hùc theo Quý vùi, chúng tôi nhứt đùi nh không bùi quên nhung ngõi i đang cùi n đùi n chúng tôi,. Chúng tôi giõi gìn đùi o lý và văn hóa Viết, chúng tôi nuôi dùi i ng giáo dùi c các thù hùi tiẽp nõi i vùi lòng nhân bùi n đùi trùi thành công dân hùu dùng cho xã hùi và cho sõi tõi n vong cùi a Dân tõi c. Thiết nghĩi đó là lõi cùi m i n chân thành và thiết thùi c nhứt.

Viết Nam là Dân tõi c biết mang i n và biết cách đùi n i n . Đó là lõi cuùi i cùng cùi a giòng tâm sõi hôm nay cùi a chúng tôi.

